

Ἡ λαλαῖς-ονμ ἢ Ραγκαβέλου | εἶχι μὰ στραβιά γου-
μάρα
(λαλαῖς = θεῖος) Θεσσ. (Τίρναβ.)

Πάνει κ' ἢ λύκους πὸν μυριά τοῦ τρώει τὴ γουμάρα
Μακεδ.(Δεσπότη.) Συνών. β α σ τ α γ ο ὕ ρ α, γ α ι δ ᾶ ρ α,
γ α ι δ ο ὕ ρ α, χ τ η μ α τ ε ρ ῆ. 3) Παιδιά κατὰ τὴν ὁποίαν
ὁ ἡττώμενος λαμβάνει ἐπ' ὧμου τὸν νικητὴν Μακεδ. (Σισάν.
κ. ἄ.) Σάμ. Συνών. γ α ι δ ο υ ρ ο κ α β ᾶ λ λ α. 4) Εὐλι-
νος τρίπους ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται τὸ στήμνον
διὰ τὸ τύλιγμά του εἰς τὸ ἀντί τοῦ ἀργαλειοῦ
Στερελλ. 5) Εὐλινον ὑπόβαθρον Θεσσ. (Ἐλασσ.) Μακεδ.
(Κοζ.) 6) Εὐλινον κατασκευάσμα χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν
στήριξιν ξύλων πρὸς τεμαχισμόν διὰ πριονίων Μακεδ. (Κοζ.)
7) Σιδηροῦν ἐργαλεῖον χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν ὑποδη-
ματοποιῶν Μακεδ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γομάρα Ἡπ. (Πρά-
μντ.) Βρύση τῆς Γομάρας Ἡπ. (Πράμντ.)

γομαραγκαθιά ἢ, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ο μ ᾶ ρ ι καὶ ἀ γ κ α θ ι ᾶ.

Γ ο μ α ρ ᾶ γ κ α θ ο, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' καὶ συνών.: Βρί-
σκω μὰ γομαραγκαθιά (ἐκ παρχμυθ.)

γομαράγκαθο τό, Ἡπ. (Θεσπρωτ. Κόνιτς. Μαργαρ. Πάργ. κ.ἄ.) — Κ. Οἰκονόμ., Δοκίμ., 3.513 Χελδράχ.-Μη-
λιαρ. Δημ. ὄνομ. φυτ., 51 Π. Γενναδ., Λεξ. Φυτολογ.,
465.716 — Λεξ. Αἰν. Μ. Ἐγκυκλοπ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ.
461 Πρω. Δημητρ. γομαράγκαθο Ἡπ. (Πωγών.) Θεσσ.
(Πορταρ. κ.ἄ.) Μακεδ. (Βόιον Θεσσαλον. Κοζ.) Πελοπν.
(Γορτυν. κ.ἄ.) — Γ. Παπούλ., Γραῖδ., 12 Ι. Βερέττ., παροιμ.,
85 Π. Παπαζαφ., Περισυναγ., 286 Χελδρ. - Μηλιαρ., Δη-
μῶδ. ὄνομ. φυτ., 51 — Λεξ. Δημητρ. γομαράγκαθον Ἡπ.
(Ζαγόρ. Ἰωάνν. κ.ἄ.) Θεσσ. (Σκήτ. Τρίκερ.) Μακεδ. (Ἄνω
Κώμ. Βλάστ. Βόιον κ.ἄ.) γ'μαράγκαθον Θεσσ. (Μαυρέλ.
Φωτειν. κ.ἄ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τριφύλλ.
κ.ἄ.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ. Φθιώτ.
Φωκ. κ.ἄ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ο μ ᾶ ρ ι καὶ ἀ γ κ α θ ι.

Γ α ι δ ο υ ρ ᾶ γ κ α θ ο 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Νὰ πᾶς
νὰ ξεχορτιάσης τὸν κῆπο, γιατί γέμισε γομαράγκαθα Ἡπ.
Ἐμ τρανεύουν, μαννίτσα μ', τὰ κουρίτσια, τρανεύουν σὰν
τὰ γομαράγκαθα Μακεδ. (Θεσσαλον.) Μὴ κατατρούπ' σαν τὰ
γ'μαράγκαθα Στερελλ. (Ἀράχ.) || Παροιμ. Ἄν ἤξερε ὁ
γαίδαρος νὰ φάῃ τριφύλλι, δὲν πῆγαινε ἔς τὸ γομαράγκαθο
(ἐπὶ ἀνοήτων ζητούντων ὠφελείας ἐξ ἀσημάτων) Ἡπ. (Θε-
σπρωτ.) Πελοπν. (Γορτυν.) — Π. Παπαζαφ., Περισυναγ.,
286 Ι. Βερέττ., Παροιμ., 85.

Σ' ἐπῆρα γιὰ τριανταφυλλιά | κ' ἐβγήκες γομαράγκαθο
(ἐπὶ τῶν ἀποτυχόντων εἰς τὴν ἐκλογὴν) Πελοπν. (Γορτυν.) —
Π. Παπαζαφ., ἐνθ' ἄν. Ι. Βερέττ., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀ γ κ ᾶ -
β α ν ο ς, ἀ λ ε ι μ μ α τ ο ὕ δ ι, ἀ ν ᾶ λ α τ ο ς Β1, γ α ι -
δ ο υ ρ ᾶ γ κ α θ ο 1, γ ο μ α ρ α γ κ α θ ι ᾶ, κ ο υ φ ᾶ γ κ α -
θ ο, μ α γ κ λ ι ὀ β α.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γομαράγκαθα τά, Ἡπ.
(Κόνιτς.)

γομαραιτός ὁ, ἐνιαχ. Ἡπ. γομαραιτός Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ο μ ᾶ ρ ι καὶ ἀ ε τ ὅ ς.

Πιθαν. τὸ πτηνὸν Νεόφρων ἢ Γύψ ὁ περκνόπτερος (Neo-
phron percnopterus) τῆς οἰκογ. τῶν Ἰερρακιδῶν (Falconi-
dae) ἐνθ' ἄν.

γομαράκι τό, Ἡπ. (Δωδών. Κούρεντ. Μαργαρ. Πάργ.)
Κρήτ. (Ἅγιος Γεώργ. κ.ἄ.) Σύρ. — Λεξ. Γαζ. γομαράκι
Σύμ. Τῆλ. γομαράκ' Θεσσ. (Τρίκερ.) Μακεδ. (Δῖον) Στερελλ.
(Φθιώτ.) γομαράτσει Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ.) γιομαράκι
Κέρκ. (Ἀργυράδ.) γ'μαράκ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.
Φθιώτ. Φωκ.) ὁμαράκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἰποκορ. τοῦ οὐσ. γ ο μ ᾶ ρ ι. Ὁ τύπ. γ ι ο μ α ρ ᾶ κ ι
ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ γ ε μ ῖ ζ ω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ ι ο μ ῖ -
ζ ω.

1) Μικρὸν δέμα ξύλων, κλάδων κ.ἄ., φερόμενον ὑπὸ ἀνθρώ-
που ἢ ζώου Κέρκ. (Ἀργυράδ.) Κρήτ. (Ἅγιος Γεώργ.) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ.) Σύμ. Σύρ. Τῆλ.:
Φαίνεται πὼς γέρασα, ἀφοῦ ἔπαθα ξεγούφιασμα μ' ἕνα γου-
μαράτσει τόσο δά (ξεγούφιασμα = ἐξάρθρωσιν τοῦ γόμφου)
Καρδαμ. Μόθεκε κομμάι δὸ γομαράκι σ-σον (μόθεκε=ἀπό-
θεσε, κομμάι=ὀλίγον) Σύμ. Ὅχι τὰ λοιπὸ ἂ κάωμαι ἂ κον-
βαλῶ ἕνα ἕνα γομαράκι σὰν τὰ δικά σας; Τῆλ. Ἀπόδας κό-
φουμε τσι κλαδιές γιὰ τὸ φυτό, τσι γιομαράζουμε καὶ τσι
κάνουμε γιομαράκια (φυτὸ = μόσχευμα ἀμπέλου) Ἀργυ-
ράδ. Ἀνεθρεμμένα δὲ εἶναι τὰ παιδιὰ δὸν τοῦ κακορρίζι-
κον κ' εἶναι ἄξα νὰ φέρουνε κ' ἕνα ὁμαράκι Ἀπύρανθ. Διὸ
ὁμαράκια κλαδιὰ ἤπηρα χτὲς κ' ἤδωκα τὰ μαλλοκέφαλά
μου (τὰ ἐπλήρωσα ἀκριβὰ) αὐτόθ. Πολεμῶ νὰ κάμω ἕνα
γομαράκι ξύλα Σύρ. Νὰ πᾶ φέρω θέλω μὲ τὴ χτημα-
τσερὴ ἕνα γομαράκι κατσοπρίνια (χτηματσερὴ = γαιδοῦρα,
κατσοπρίνια = μικροὺς κλάδους πρίνων) Ἅγιος Γεώργ.
2) Τὸ μικρὸν τῆς ὄνου, τὸ γ α ι δ ο υ ρ ᾶ κ ι Ἡπ. (Κούρεντ.
Μαργαρ. Πάργ.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Μακεδ. (Δῖον) Στερελλ.
(Φθιώτ.) κ.ἄ. — Λεξ. Γαζ.: Εἴχαμαν κ' ἕνα γομαράκι πὸ
τὴ γομάρα μας καὶ τὸ φ'λάγαμαν πὸ τὸ λύκο Πάργ. Πῆραμ'
ἕνα γομαράκ' Τρίκερ. || Παροιμ.

Μιγαλῶν' τοῦ γ'μαράκ' | κὶ μικραῖν' τοῦ σαμαράκ'
(ἐπὶ τῶν παιδῶν οἱ ὅποιοι ἀναπτυσσόμενοι σωματικῶς
χρειάζονται μεγαλύτερα πλέον ἐνδύματα) Φθιώτ.

Τρανεύ' τοῦ γομαράκ', | κοντενέ' τοῦ σαμαράκ'
(συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) αὐτόθ. β) Μονοετὴς ὄνος Ἡπ.
(Κούρεντ.) 3) Εἶδος παιδιᾶς, κατὰ τὴν ὅπ. οἱ παῖκται τῆς
μῖας ομάδος ἐπικαθῆνται εἰς τὴν ράχιν τῶν παικτῶν τῆς
ἐτέρας Ἡπ. (Δωδών.) Συνών. ἀ λ ο γ ᾶ κ ι 6.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γ'μαράκ' Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

γομαράνθρωπος ὁ, Ἡπ. κ.ἄ. γομαράνθρωπους Ἡπ.
(Ζαγόρ. Κουκούλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ο μ ᾶ ρ ι καὶ ἄ ν θ ρ ω π ο ς.

Ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀναίσθητος καὶ ἀναιδής, ὁ οἶονε φερόμε-
νος ὡς ὄνος, ἐνθ' ἄν. Συνών. γ α ι δ ο υ ρ ᾶ ν θ ρ ω π ο ς.
Πβ. γ α ι δ ο ὕ ρ ι, γ ο μ ᾶ ρ ι.

γομαραπιδιά ἢ, Ἡπ. (Μαργαρ. Πάργ. κ.ἄ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ο μ ᾶ ρ ι καὶ ἀ π ι δ ι ᾶ.

Εἶδος ἀπιδέας μὲ μεγάλους καὶ εὐχύμους καρπούς ἐνθ'
ἄν.: Οἱ γομαραπιδιές κάνουνε πολλὰ ἀπίδια Πάργ. Συνών.
ζ α χ α ρ α π ι δ ι ᾶ, κ ο λ ο κ υ θ α π ι δ ι ᾶ, κ ο υ μ ο ν -
ν ο ὕ ρ α, π ρ ο ζ υ μ α π ι δ ι ᾶ, σ τ α τ ε ρ α π ι δ ι ᾶ.

γομαράς ὁ, Θράκ. γομαράς Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν.)
Θράκ. (Καλαμ. Στέρν.) ὁμαράς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ.
ὁμαροῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ο μ ᾶ ρ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾶ ς.

1) Ὁ μεταφέρων ἐπὶ τῆς ράχεως ἢ διὰ ζώου φορτίον ξύ-

